

Nec plus ultra (I)

Lucia Eniu

Mi-am răsfirat tăcutul
pe-o frânghie de vânt
și-am început să-l biciui
doar-doar o naște-un cânt

Dar s-a sfârșit obraznic
cu plânsu-n ochiu-i mut
și-am prins atunci să-l mângâi
atât
și am tăcut.